Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

8Ὸν

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ Νεκταρίου — θρίαμβος ἐπουράνιος καὶ ἐγκόσμιος — εἶχε καὶ μίαν μικρὴν... ἀντιπολίτευσιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις αὐτὴ ἐξεκίνησε μὲ τρία βιβλία τῆς μοναχῆς Μαγδαληνῆς (κατὰ κόσμον Σμαράγδας Καραγατσίδου) ἡγουμένης τῆς παλαιοημερολογιτικῆς (τώρα) Μονῆς Ἀναλήψεως Κοζάνης, ὑπὸ τοὺς τίτλους 1) Ὁ Νεκτάριος Κεφαλᾶς εἶναι Εἰκονομάχος, εἶναι Λατινόφρων, εἶναι Οἰκουμενιστὴς 2) Ἐπιστολὴ ἀπαντητικὴ Μαγδαληνῆς μοναχῆς πρὸς Ἱερομόναχον τινα ἐπιμένοντα εἰς τὴν «ἁγιότητα» Νεκταρίου Κεφαλᾶ καὶ 3) Πονοπλία κατὰ Νεκταρίου Κεφαλᾶ. ἐκδοθέντα ἀπὸ 1974 ἕως 1976.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπλαισίωσαν τὴν Μαγδαληνὴν μερικοὶ ἄλλοι κληρικοὶ ἀκολουθοῦντες τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ὅπως ὁ ἀρχιμανδρίτης Δαμασκηνὸς Ρέρρας, ἐφημέριος Ἁγ. Σπυρίδωνος εἰς τὸ Γαλάτσι Ἀθηνῶν, δημοσιεύσας διατριβὰς ἐπικουρικὰς τῶν ἀπόψεων τῆς Μαγδαληνῆς ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Ἡ Μαγδαληνὴ ἔπαιξε εἰς τὴν περίπτωσιν (ἂν καὶ «κατόπιν ἑορτῆς») τὸν ρόλον τοῦ «δικηγόρου τοῦ διαβόλου» τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁσάκις ἡ σύνοδος τοῦ Βατικανοῦ πρόκειται ν' ἀποφασίση περὶ ἀνακηρύξεως ἁγίου τινος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν ΥΠΕΡ τῆς ἁγιοποιήσεως ὁρίζει καὶ ἕνα εἰσηγητὴν ΚΑΤΑ τῆς ἁγιοποιήσεως, ὁ ὁποῖος ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων ἢ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπαρχόντων διὰ ν' ἀντικρουσθῇ ἡ ἁγιοποίησις, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ληφθησομένη ἀπόφασις νὰ εἶναι σοβαρὰ καὶ θετικὴ καὶ ἀντικειμενική. Αὐτὸν τὸν εἰσηγητὴν ΚΑΤΑ τῆς ἁγιοποιήσεως τὸν ὀνομάζουν «δικηγόρον τοῦ διαβόλου», ὡσὰν ὁ Σατανᾶς νὰ τὸν ἔχῃ διορίσει διὰ νὰ προβάλῃ τὰς ἀντιρρήσεις του ἐναντίον ἑνὸς ἀναξίου διὰ τὸν τίτλον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν οὐσίαν ὁ «δικηγόρος τοῦ διαβόλου» εἶναι ὁ καλύτερος συνήγορος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπιτελεῖ σπουδαιότατον ἔργον, διότι, ἐκτελῶν εὐσυνειδήτως τὸν ρόλον του, δὲν ἀφήνει νὰ λαμβάνωνται ἀποφάσεις βεβιασμέναι πρόχειροι, συναισθηματικαί, ὑπὸ τὸ κράτος ἀβεβαίων ἐντυπώσεων, καὶ αὐτό, βεβαίως, ἀποβαίνει ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς ἁγιοποιήσεως.

Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ἰσχύει τὸ σύστημα αὐτό, ἂν καὶ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐξετάζονται μετὰ προσοχῆς τὰ ὑποβαλλόμενα στοιχεῖα διὰ μίαν ἁγιοποίησιν. Ἀλλά, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἀκόμη καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἔγινεν ἐμπεριστατωμένος ἔλεγχος, ὑπάρχει ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς ἁγιότητος ἀπὸ τὴν γενικὴν παραδοχὴν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ συνεχιζόμενα θαύματα, τὰ συμβάντα διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ἁγίου καὶ τῆς Θείας Χάριτος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ τονισθῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐξιστορήσεως τῆς ἐναντίον τοῦ ἁγίου Νεκταρίου «ἀντιπολιτεύσεως» εἶναι ὅτι δὲν διετυπώθη καμμία κριτικὴ τοῦ βίου τοῦ Νεκταρίου, ὁ ὁποῖος, ὡς εἶδαν οἱ ἀναγνῶσται, ὑπῆρξεν ὁσιώτατος. Ἀλλὰ ἔγινε, μόνον καὶ ἀποκλειστικῶς, μία δυσμενὴς κριτικὴ τῶν βιβλίων ποὺ ἐξέδωσεν ἐπὶ διαφόρων θρησκευτικῶν ζητημάτων. Καὶ αὐτὴ ἡ κριτικὴ ἔγινε ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιθέσεως τῆς μοναχῆς Μαγδαληνῆς ὄχι πρὸς τὸν Νεκτάριον προσωπικῶς, ἀλλὰ πρὸς τὸ σύνολον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἕνεκα τῆς ἀντιθέσεως διὰ τὸ ἡμερολόγιον.

Πράγματι, οἱ παλαιοημερολογῖται, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἑαυτοὺς τοὺς «γνησίους ὀρθοδόξους», τοὺς δὲ ἄλλους «σχισματικούς», ἐπιτίθενται συλλήβδην κατὰ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας. Ἐξ ἄλλου, εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀντιθέσεως γιὰ τὸ ἡμερολόγιον, προσετέθησαν καὶ ἄλλα στοιχεῖα ἀντιθέσεων, ὅπως τὸ περὶ Οἰκουμενισμοῦ ἢ συνεργασίας τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησιῶν, ὁπότε ἔνει δημιουργηθεῖ ἕνα ἐντελῶς ἐχθρικὸν κλῖμα μέσα εἰς τὸ ὁποῖον δὲν προσδοκᾶ κανεὶς νηφαλιότητα κρίσεων.

Ὡστόσο, τὰ βιβλία τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ποὺ γίνονται στόχος ἐπιθέσεων ἐναντίον του, ἐξεδόθησαν εἰς ἐποχὴν ὅπου τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἦτο τὸ ἐπίσημον εἰς Ἑλλάδα. Ὁ Νεκτάριος Κεφαλᾶς δὲν ἀπέθανε τὸ 1920, ἤτοι πρὸ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου. Καὶ ὅσα βιβλία ἐξέδωσε εἶχαν προηγουμένως τύχει τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἄρα, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι περιεῖχον λάθη, αὐτὰ ὑποτίθεται ὅτι διέλαθον τῆς προσοχῆς τῶν ἁρμοδίων καὶ βαρύνονται μὲ αὐτά, πλὴν τοῦ συγγραφέως, ὅσοι ἔδωσαν τὴν ἔγκρισίν των. Τέτοιο ὅμως πρᾶγμα δὲν συνέβη, δηλ. δὲν ἔγινε ποτὲ πρόχειρος καὶ ἐπιπολαία χορήγησις ἀδείας ἐκδόσεως. Ἀντιθέτως, ἡ ἐξέτασις τῶν βιβλίων τοῦ ἁγίου ἦτο προσεκτικὴ καὶ ἐξαντικά. Εἰς μίαν περίπτωσιν — μίαν καὶ μόνην — τοῦ ὑπεδείχθησαν μερικαὶ διορθώσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ ἔγιναν. Ἀνθρώπινον τὸ πλανᾶσται. Ἀνθρώπινον καὶ τὸ διαθέτειν μεγάλην σοφίαν ὁ ἕνας, μεγαλυτέραν ἕνας ἄλλος. Ὁ λαὸς λέγει «τὸ δεύτερον ἀτι βλέπει καλύτερα», δηλ. ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος δύναται νὰ διακρίνῃ κάτι ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ ἡμᾶς. Ὁ δὲ Νεκτάριος, προσφυγὼν εἰς αὐτὸ τὸ «δεύτερο μάτι», κυριολεκτικῶς δὲ εἰς τὰ «περισσότερα καὶ φωτεινότερα μάτια» τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας, μόνον ἐπαίνουν ἔλαβε διὰ τὸ ἔργον του.

Χαρακτηριστικῶς, μεταφέρομεν δύο — ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἐπισήμων ἀναγνωρίσεων τοῦ συγγραφικοῦ ἔργου τοῦ ἁγίου — ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1899

Ἀριθμ. Πρωτ. 3378

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὸν Σεβ. Πενταπόλεως Διευθυντὴν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς

Ἡ Σύνοδος διεξελθοῦσα μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ἐπιστασίας τὸ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος φιλοπονηθὲν καὶ αὐτῇ ὑποβληθὲν βιβλίον τῆς Ὀρθοδόξου Κατηχήσεως καὶ μηδὲν τὸ ἀντιπίπτον τοῖς ἱεροῖς δόγμασι καὶ τῇ ἱερᾷ παραδόσει ἐν αὐτῷ εὑροῦσα, ἐπαινοῦσα δὲ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν δι' ἣν μετ' ἄλλων ἐργάζεσθε διὰ συγγραφῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐγκρίνει αὐτό.

+ Ὁ Ἀθηνῶν Προκόπιος, Πρόεδρος
+ Ὁ Χαλκίδος Εὐγένιος
+ Ὁ Φθιώτιδος Κωνσταντῖνος
+ Ὁ Ἄρτης Γεννάδιος
+ Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος

Ὁ Γραμματεὺς Ἀρχιμ. Βαρθολομ. Γεωργιάδης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1906

Ἀριθμ. Πρωτ. 1460

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς

Τὸν Σεβ. Μητροπολίτην πρώην Πενταπόλεως

Γνωρίζεται Ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Γόρτυνος κλπ., ᾧ ἀνετέθη ἡ μελέτη τοῦ παρ' Ὑμῶν φιλοπονηθέντος «Ἱερατικοῦ Ἐγκολπίου», οὐδὲν τὸ ἀπᾶδον τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν τῷ πονήματι ὑμῶν τούτῳ.

+ Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος, Πρόεδρος
+ Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλ. Φιλάρετος
+ Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγ. Ἰωάννης

Ὁ Γραμματεὺς Ἀρχιμ. Γ. Μεταξᾶς.

Οὐδέν — λοιπόν — τὸ ἀπᾶδον εἰς τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μας, οὐδὲν τὸ ἀντιπίπτον, εὑρῆκαν οἱ μητροπολῖται. Διαφωνεῖ ἡ μοναχὴ Μαγδαληνή...

Διὰ τὰ βιβλία της, ἔχουν ἀποφανθῆ ἐπισήμως οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Μὲ ὅλον τὸ κῦρος, τὸ βάρος καὶ τὴ δύναμιν χιλιετοῦς παραδόσεως ποὺ ἔχουν, στηλιτεύουν καὶ καταγγέλλουν ὡς παρανοϊκὰ καὶ διεστραμμένα τὰ βιβλία τῆς Μαγδαληνῆς, ποὺ τὴν χαρακτηρίζουν ἐλάσφημη καὶ ἁγιομάχο καὶ ζητοῦν νὰ ἀποδικαστοῦν ἀπὸ τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία καὶ ὅλη τὴν Ὀρθοδοξία, τὰ ἀνήκουστα καὶ φρικτὰ ψεύδη της.

«Μεταξὺ τῶν νεοφανῶν ἁγίων τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἡμῶν — λέγουν οἱ Ἁγιορεῖτες — ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους διέλαμψε καὶ διαλάμπει, διὰ τὸ μέγα χάρισμα αὐτοῦ τῆς θαυματουργίας καὶ διὰ τὴν πολλὴν Αὐτοῦ Ἁγιότητα καὶ δὴ διὰ τὴν πολλὴν Αὐτοῦ Ἁγιότητα καὶ δὴ διὰ τὸ χάρισμα τῆς ἰάσεως παντοίων νόσων, ὁ ἀπὸ Πενταπόλεως Θεοφόρος Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος τῆς Ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν Ἅγιος Νεκτάριος, ὁ ἐν Αἰνίνῃ ὁσίως κοιμηθεὶς τῷ 1920 καὶ διὰ πολλῶν σημείων καὶ τεκμηρίων ἀναγνωρισθεὶς ἐπισήμως Ἅγιος ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας...

..Τοσοῦτον δὲ ἐτιμήθη ὁ Ἅγιος ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ διὰ τὰς πολλὰς Αὐτοῦ ἀρετάς... ὥστε δικαίως ἐχαρακτηρίσθη «Ὁ Ἅγιος τοῦ αἰῶνος...».

...Ἡ ὀνομαζομένη Μαγδαληνὴ μοναχὴ — λέγουν οἱ Ἀθωνῖται πατέρες — ἀφοῦ ἀποπλανηθεῖσα ἀποσχίσθηκε ἀπὸ τὴν Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία, ἐστράφη τώρα κατὰ τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου...

Ἔτσι, ἡ παραπαίουσα ἁγιομάχος Μαγδαληνή, σὲ δύο βιβλία της, μνημεῖα ἀνοησίας, τὰ ὁποῖα διαδίδει δωρεάν, γεμάτα παρανοήσεις, διαστρεβλώσεις καὶ πλαστογραφίες ἔργων τῆς πρώτης συγγραφικῆς δραστηριότητας τοῦ ἁγίου, μέσα ἀπὸ ἕνα συνεχὲς ὕβρεων ἐναντίον του, τολμᾶ νὰ παρουσιάζει τὸν ἅγιον Νεκτάριον ὡς στερούμενον τῆς θείας χάριτος καὶ τῆς ἀληθοῦς ἀγιότητος ὅταν ἔχομεν ἄπειρα θαύματά του εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη...».

Ἀλλά, ἐμεῖς, διὰ νὰ δώσωμε πλήρη εἰκόνα τῶν περὶ τοῦ ἁγίου Νεκτάριον γραφέντων, θὰ παραθέσωμε στοιχεῖα ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς μοναχῆς Μαγδαληνῆς καὶ οἱ πιστοὶ καὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ θὰ κρίνουν, διότι «νοῦν Χριστοῦ ἔχουσιν» (Α' Κορινθ. 2. 16).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ὁ Τζίλλας ἀποκαλύπτει ἐπεισόδιο ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῶν Γιουγκοσλάβων ἀνταρτῶν

ΕΚΡΑΤΕΙΤΟ ΕΩΣ ΤΩΡΑ ΜΥΣΤΙΚΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Εἰς τὰ ἐκδοθέντα πρὸ ἡμερῶν ἀπομνημονεύματά του διὰ τὸν ἀνταρτοπόλεμον εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ὁ Μιλοβαν Τζίλας, τέως ἀντιπρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ στενὸς συνεργάτης τοῦ Τίτο κατὰ τὸν πόλεμον, δίδει τὴν πρώτην πλήρη περιγραφὴν τῶν διεπραγματεύσεων τῶν Γιουγκοσλάβων κομμουνιστῶν μὲ τὰς Γερμανικὰς Ἀρχὰς κατοχῆς διὰ μίαν ἀνταλλαγὴν αἰχμαλώτων. Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις εἶχε μετάσχει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Τζίλας.

Αἱ ἐπίσημοι ἱστορίαι τῆς Γιουγκοσλαβίας δὲν κάμνουν μνείαν τοῦ ἐπεισοδίου τούτου, οἱ δὲ ἐπίσημοι ἔχουν ἐπανειλημμένως δηλώσει ὅτι οὐδέποτε συνέβη. Οὕτως, ὅταν ὁ Ἀμερικανὸς Οὐάλτερ Ρόμπερτς, τέως διπλωμάτης, ἀνεφέρθη εἰς ἓν βιβλίον του εἰς τὴν «διαπραγμάτευσιν» τοῦ Τίτο διὰ τοὺς αἰχμαλώτους, ἡ γιουγκοσλαβικὴ κυβέρνησις προέβη εἰς ἐπισήμους παραστάσεις πρὸς τὴν Οὐάσιγκτων, τὸ θέμα δέ, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι λίαν εὐαίσθητον διὰ τοὺς Γιουγκοσλάβους.

«Δὲν θὰ ἐδημοσίευα τὴν οὐσίαν τῶν διεπραγματεύσεων ἐκείνων μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἐὰν δὲν ἦσαν ἤδη εὐρύτατα γνωσταὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν», γράφει ὁ Τζίλας, ἀναφερόμενος εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ρόμπερτς. «Σήμερον, ἡ ἀποσιώπησις τοῦ ἐπεισοδίου δὲν ἔχει ἄλλον λόγον εἰμὴ νὰ διαφυλαχθῇ ἡ ἐξειδανικευμένη εἰκὼν τῶν ἀρχηγῶν τῆς Γιουγκοσλαβικῆς ἀναστάσεως.

Ὡς γνωστόν, μετὰ τὸν πόλεμον, ὁ Τζίλας ἐπέβλεπε δοκιμάματα τὴν διακυβέρνησιν Τίτο. Τῷ 1954 ἐξέπεσε τῆς ἐξουσίας, διελθὼν ὀρκετὰ ἔτη εἰς τὰς φυλακάς. Τώρα ζῇ ἀφανὴς εἰς τὸ Βελιγράδιον, τοῦ ἀπαγορεύεται δὲ νὰ ταξιδεύῃ ἢ νὰ ἐκδίδῃ ἔργα του εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ Ἰδέα τῆς προτάσεως διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἐγεννήθη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1943, ὅταν ὁ στρατὸς τῶν ἀνταρτῶν ἐπιέζετο σφοδρῶς καὶ εἶχεν ἀνάγκην μιᾶς ἀναπαύλας.

—Ἡ ἰδέα ἦτο τοῦ Τίτο ἢ μᾶλλον αὐτὸς ἀνεζήτησε τρόπους ἐφαρμογῆς της βεβαιοῖ ὁ Τζίλας.

Ὁ Τίτο δὲν ὑπέγραψε μὲν τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Γερμανικὴν διοίκησιν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπέλεξε τοὺς ἀντιπροσώπους διὰ τὰς συνομιλίας καὶ ἀπεφάσισε περὶ τῆς ἀκολουθητέας τακτικῆς. Οἱ ἀντάρται θὰ ἀπεσύροντο εἰς μίαν περιοχὴν ἡ ὁποία δὲν εἶχε τόσην σημασίαν διὰ τοὺς Γερμανοὺς καὶ θὰ ἐθεώρουν ὡς κυρίους ἐχθρῶν των τοὺς «Τσέτνικς», τοὺς Σιβηριανοὺς βασιλόφρονας ἀντάρτας.

«Ἀὲν ἐτέθη ρητῶς θέμα ἐνακωχῆς μεταξὺ τῶν Γερμανῶν καὶ ἡμῶν, ἀλλὰ τεῦτο ἡννοεῖτο» λέγει ὁ Τζίλας.

Ὁ Τίτο εἶχεν ἰδιαίτερον προσωπικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καλὴν ἔκβασιν τῶν συνομιλιῶν, διότι εἷς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τοῦ ὁποίου οἱ ἀντάρται ἐζήτουν νὰ ἀντιλλάξουν ἦτο ἡ Χέρτα Χάς, ἡ δευτέρα σύζυγος τοῦ Τίτο, ἡ ὁποία ἀνήκεν εἰς τὴν Γερμανικὴν μειονότητα τῆς Γιουγκοσλαβίας.

«Τὸ σημαντικώτερον ὅλων εἶναι νὰ ἔλθῃ πίσω ἡ σύντροφός μας» εἶχεν εἰπῆ ὁ Τίτο εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν. «Νὰ κάμετε τὸ πᾶν διὰ νὰ ἐφεθῇ ἐλεύθερα».

Ἐκείνην τὴν ἐποχήν, ὁ Τίτο συνέζη μὲ τὴν «πολεμικὴν σύζυγόν» του, τὴν Ζέενκα Πάβιτσοβιτς συνέχισε δὲ νὰ συζῇ μετ' αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Χέρτα Χάς.

Αἱ συνομιλίαι κατέληξαν εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν μιᾶς δωδεκάδος αἰχμαλώτων ἐξ ἑκάστης πλευρᾶς.

Τὸ ἐπεισόδιον δὲν θὰ εἶχε τόσην σημασίαν διὰ τοὺς Γιουγκοσλάβους κομμουνιστάς, ἂν δὲν εἶχαν κάμει τόσον πολὺν θόρυβον διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν «Τσέτνικ» μὲ τοὺς Γερμανοὺς κατὰ τῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων τοῦ Τίτο. Παρὰ ταῦτα, τὸ ἐπεισόδιον ἀπεσιωπήθη, διότι φαίνεται νὰ ἐμαυρώνη τὴν «πάλλευκον εἰκόνα τοῦ Τίτο καὶ τῶν ἀνταρτῶν».

43 ΔΙΣΕΚ. ΔΡΧ. ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Μάστιγα οἱ μικροκλοπὲς στὰ ἀγγλικὰ καταστήματα

ΑΘΡΟΕΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὰ καταστήματα τοῦ κεντρικοῦ Λονδίνου ἀπεδύσησαν εἰς ὁλοκληρωτικὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν μικροκλοπῶν αἱ ὁποῖαι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Ἀστυνομίας στοιχίζουν συνολικῶς εἰς τὴν Βρεταννίαν 625 ἑκατομμύρια λίρας (43.750 δισ. δραχμῶν) ἐτησίως.

Καθ' ἑκάστην, τὴν μεσημβρίαν, ἕν λεωφορεῖον διέρχεται τὴν Ὄξφορδ Στρήτ, τὴν κεντρικὴν περιοχὴν τῶν καταστημάτων εἰδῶν ἐνδυμασίας τῆς Βρεταννικῆς πρωτευούσης ἡ ὁποία, τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους εἶναι κατάμεστος ξένων τουριστῶν καὶ παραλαμβάνει ἐν εἰδικὸν εἶδος ἐπιβάτων: τοὺς συλληφθέντας κλέπτας τῶν καταστημάτων. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ γαλάζιου αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου εἶναι ἡ ἀπάντησις τῶν καταστηματαρχῶν εἰς τοὺς κλέπτας — πελάτας.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ περιεγράφη ἀπὸ τὸν Τύπον μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας, λόγῳ τοῦ περιέργου φαινομένου τῆς συλλήψεως, πλουσίων Μεσανατολιτισσῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἠναγκάσθησαν νὰ πληρώσουν βαρέα πρόστιμα διὰ κλοπὰς εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο εὐχερέστατα νὰ ἀγοράσουν!

ΕΥΚΑΤΑΣΤΑΤΟΙ ΚΛΕΠΤΑΙ

Μίαν ἡμέραν, εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα Σέλφριτζες συνελήφθησαν 14 ἄτομα. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ μία Περσὶς, ἡ ὁποία κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 250 λιρῶν (17.500 δραχμῶν) διότι εἶχε κλέψει ἕν ζεῦγος ἐνωτίων ἀξίας μόλις 1 λίρας καὶ 15 πεννῶν (100 δραχμῶν)! Εἰς ἀστυνομικὸς κατέθεσεν ὅτι, ὅταν συνελήφθη εἰς τὴν τσάνταν της ὑπῆρχαν 138 λίραι (9.660 δραχμαί).

Μία Ἰρακινὴ διδασκάλισσα κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 1.000 λιρῶν (70.000 δραχμῶν) διότι ἔκλεψεν ἐσώρουχον ἀξίας 6,50 λιρῶν (450 δραχμῶν).

Προσφάτως, συνελήφθη διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ταχυδρομείων τοῦ Κουβέϊτ, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 400 δολλαρίων (28000 δραχμῶν).. διότι ἔκλεψεν ἀπὸ τὰ καταστήματα Μὰρκς ἔντ Σπένσερ ἕν ὑποκάμισον. Ἔκτοτε, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Κουβέϊτ, Σεῖχης Σαβὰχ ἀλ-Ἀχμέτ, ἐξέδωκε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τὸ διαβατήριον οἱουδήποτε πολίτου τοῦ Κουβέϊτ, ὁ ὁποῖος βλάπτει τὴν φήμην τῆς πατρίδος του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ κατάσχεται.

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κλοπῶν εἰς τὰ καταστήματα εἶναι περίπου ἴσος μεταξὺ Βρεταννῶν καὶ ξένων τουριστῶν, μόνον αἱ κλοπαὶ τῶν ξένων, ἰδίως τῶν Ἀράβων, δημοσιεύονται εἰς τὸν Τύπον.

ΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ

Οἱ κοινωνιολόγοι οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ ἐξηγήσουν τὸ φαινόμενον τῶν κλοπῶν ἀπὸ πλουσίους Ἄραβας, ἐκφράζουν τὴν ἄποψιν ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, εὑρισκόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, αἰσθάνονται ἀποδεσμευμένοι ἐκ τῆς αὐστηρᾶς παραδοσιακῆς ἠθικῆς ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν των καὶ ὅπου ἡ τιμωρία διὰ τοὺς κλέπτας εἶναι ἡ ἀποκοπὴ τῆς χειρός.

Ἕτεροι κοινωνιολόγοι ἀποδίδουν τὸ φαινόμενον εἰς τὴν διὰ φορὰν τῶν συνηθειῶν τῆς ἀγορᾶς μεταξὺ τῆς πατρίδος τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν Δυτικῶν χωρῶν. Εἰς τὰ «παζάρια» τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὁ πελάτης γνωρίζει προσωπικῶς, τὸν καταστηματάρχην, συνήθως δέ, δὲν πληρώνει ἀμέσως τὰ εἴδη ποὺ ἀγοράζει, ἀλλὰ «τὴν ἄλλη φορά» ποὺ θὰ ἔλθῃ διὰ νὰ ψωνίσῃ. Τοῦτο, οὐδέποτε συμβαίνει εἰς τὴν Δύσιν.

Οἱ Ἄραβες λέγουν ὅτι πολλάκις αἱ πράξεις των «παρεξηγοῦνται» καὶ ὅτι εἰς τὰ Ἀγγλικὰ καταστήματα τῆς Ὄξφορδ Στρήτ, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἀνήκουν εἰς Ἑβραίους ἐμπόρους, ὑπάρχει ἔντονον ἀντιαραβικὸν αἴσθημα.

Κατὰ τὰς στατιστικὰς, ὁ μέσος κλέπτης — πελάτης εἶναι ἡλικίας 25 περίπου ἐτῶν, σπανίως δὲ εἶναι πτωχός.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν καταστημάτων διακρίνουν τοὺς πελάτας ἀπὸ τὸ ὕφος των — κυττάζουν ὁλόγυρά των διὰ νὰ ἰδοῦν ἐὰν παρακολουθοῦνται — ἢ ἀπὸ τὸν τρόπον ποὺ βαδίζουν, φέροντες πολλάκις τὰ κλεμμένα ἐνδύματα κάτω ἀπὸ τὰ ἰδικά των ἐνίοτε δέ, λιποθυμοῦν ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν πολλῶν ἐνδυμάτων, ἢ ἐὰν εἶναι καλοκαίρι, κρατοῦν ὀμπρέλλες μέσα εἰς τὰς ὁποίας ρίπτουν τὰ μικροαντικείμενα ποὺ κλέπτουν.

"ΒΕΡΓΗ"
ΜΕΣΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚαΙ ΣΧΟΛΑΙ
ΛΟΓΙΣΤΩΝ
(Ἀναγνωρισμέναι παρὰ τοῦ Κράτους)
★ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΤΥΧΙΟΝ
★ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
★ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ
★ Μεταχειρίζη Σπουδαστὰς μας ἀπὸ τὴ Σχολὴ Πατρῶν εἰς τὴ Σχολή μας ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΤΡΑΙ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 255 (ΑΓΗΝΙΚΟΛΑΟΥ) ΤΗΛΕΦ. 270-293
ΑΘΗΝΑΙ: ΧΡΕΜΩΝΙΔΟΥ-ΙΛΙΑΔΟΣ (ΓΩΝΙΑ) ΤΗΛΕΦ. 743-727
ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΛΗΓΟΥΝ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΔΟΘΗ ΠΑΡΑΤΑΣΗ

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΤΣΑΝΤΕΣ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Α. ΜΑΥΡΑΚΟΣ & Σ'ΙΑ
ΒΟΤΣΗ 42 — ΠΑΤΡΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 277-589

Ἡ ἀνθεκτικότητα τῶν μικροβίων στὰ ἀντιβιοτικά

ΕΝΑ ΣΟΒΑΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Μικρόβια τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν πνευμονίαν ἀνθίστα ταὶ εἰς τὰ κυριώτερα φάρμακα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται πρὸς καταπολέμησίν, των, ἐὰν δὲ ἀντίστασις τῶν βακτηριδίων εἰς τὰ φάρμακα ἐπεκταθῇ, εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ τεράστιον πρόβλημα ὑγείας.

Τοῦτο τὸ ἐπιστηρίζουν, οἱ εἰδικοὶ τοῦ Κέντρου Ἐλέγχου Ἀσθενειῶν τῆς Ἀτλαντα (τῆς κυριωτέρας ὑπηρεσίας μελέτης τῶν μολυσματικῶν ἀσθενειῶν τῶν Η.Π.Α.), οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ἀντίστασις τῶν μικροβίων τῆς πνευμονίας εἰς τὰ φάρμακα ἐμφανίζεται εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, ὅπου ἔχουν σημειωθῆ ἑκατοντάδες παιδιῶν ἐκ τῆς πνευμονίας.

Τὸ πρόβλημα ἀνέκυψε μὲ ὡρισμένα ε